

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Quòd Anima sit mediae cuiusdam naturae, & conditionis. Cap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

ros, concentus, figuras, & motus. Quòd si Plato in Phædro compositionem ab anima videtur remouere; putandum est, illum tunc ab anima, tanquam à principio constituyente corpora, remouere eam compositionem, quæ cõuenit corporibus. Aristoteles etiam in anima nouit compositionem ex variis facultatibus; ex intellectu agente, & possibili; ex non esse, & esse. At Plato exactiùs animæ conditiones, & naturam explicans; ob rationes rerum, quas in anima posuit, & diuersa genera, ac principia, quæ in anima considerauit; præter compositionem ab Arist. positam, etiam alias explicare valuit. Demum, quia vnumquodque eatenus est, quatenus ipso vno participat; id eò multitudo animæ, vnionis, tanquam capitatis, est particeps; eiusque compositio, ratione vnionis, est particeps simplicitatis; adeò, vt in ea, nec multitudo vnitatem, nec compositio simplicitatem, nec motus statum destruat.

*Quòd anima sit mediæ cuiusdam naturæ,
& conditionis.*

CAP. VIII.

Non iniuria prisci omnes Theologi, & cum eis admirabilis Plato, animam mediæ cuiusdam naturæ, & conditionis esse affirmarunt: quos sectatus Plotinus, accõmodatè asseruit eam in Oriente, siue in termino, & nexu æternorum, & mortalium esse collocatam. Nam si ad omnia
respi.

respicimus, quæ ad animam pertinent; in omnibus mediam animæ naturam, & conditionē inuenimus. Dum ad generationem conuertimur, ea est media inter genita, & ingenita: est genita, vt ab Idea sua pendet, vt declinat à se, vt iungitur cum corpore; & idolum sui, ac secundas in eo parit vitas: est ingenita, ratione suæ præstantioris, stabilisque portionis: quæ & intelligens, & indiuidua est. Ideo quæ sunt supra animam, solùm sunt, non fiunt: quæ infra animam, solùm fiunt, non sunt: anima verò simul & esse, & fieri dicitur. Insuper, quæ sunt supra animam, indiuidua sunt solùm, & tota simul; quæ infra animam, penitus sunt diuisibilia: anima, eùm indiuisibilis in se est: tum diuisibilis, vt operatur, & in corpore recipitur. Præterea, quæ sunt supra animam, solùm intelligunt; quæ infra, sunt expertia rationis, & mentis: anima per rationes, & nexum cum Ideis, ratiocinatur, & modo aliquo intelligit. Insuper, quæ sunt supra animam, in sola æternitate degunt; quæ infra animam, in solo tempore: in anima simul, & finis æternitatis, & initium temporis reperitur. Præterea, quæ sunt supra animam, penitus sunt abiuncta à corpore; quæ infra animam, corporata penitus: anima medio modo se habens, viuit abiuncta, & iuncta cū corpore: præsertim tamen cum corpore tenui, quasi medio inter corpus, & incorporeum. Insuper, quæ sunt supra animam, sunt supra motum; quæ infra animam, subiiciun-

tur motui, & agitatur ab alio: anima mediana, est initium motus aliorum, & mouetur ex se. Præterea quæ sunt supra animam, in se conuersa intelligunt; & actus primus à secundo, hoc est, intelligens ab intellectione, in eis non distinguitur: quæ sunt infra animam, solum tendunt in aliud, & semper secundus actus distinguitur à primo: anima tū in se, tum ad supera, tū ad infera cōuertitur; & actus secundus eius, partim non distinguitur à primo, vt in parte eius ingenta, & manente: partim distinguitur, vt in parte genita, & progrediente. Præterea mens non progreditur, vel à se recedit; sed solum in se manet, aut participatur: quæ sunt infra animam, solum sunt alterius: anima simul & in se manet, & à se labitur, ac progreditur in aliud. Demum mens fruitur vita simplici, semper fœlici, & vera: quæ sunt infra animam, sunt permixta cum morte, veram vitam non viuunt, fœlicitate non participant: anima media, mediam viuens vitam, fœlicitatis, & miserix, vitæ, & mortis est capax. Propterea Magi eam Lunæ dixerunt similem, cuius pars vna lucet, altera tenebricosa est: & iurè anima ita se habet, cū sit postremus diuinitatis gradus; qui proximè cum natura, & rebus corporeis complicatur. Cū itaque anima mediæ conditionis sit; iurè ancipitis est naturæ, & vitam omnem viuere valet, & à priscis Prothei imagine designabatur; iurè cognitu est difficilis; iurè eius operationes mediæ cuiusdā sunt condi-

conditionis, & ea frequenter nominibus extremorum designatur; nonnunquam enim mens, nonnunquam natura nuncupatur. Ita quoque conuenienti ratione in ea omne medium inuenitur, & Geometricum, & Arithmeticum, & Musicum; ut in omnibus appareat admirabilis anime conditio, & natura eius exquisitissime media. At inquit Peripatetici, inter abstractum, & materiatum non dari medium; pariter inter mortale, & æternum: quomodo itaque anima inter ea mediare dicitur? Ad hoc dicendum est, inter ea non dari ita medium, ut sit aliquid, quod ratione suæ substantiæ, partim pendeat, partim non pendeat à materia; & partim sit mortale, partim æternum: at non propterea inficiari debemus, dari medium, quod per participationem conditionum conueniat cum extremis; immò etiam Auer. in 2. physic. 26. formam hominis mediam esse affirmat.

An omnis Anima sit immortalis.

CAP. IX.

Videtur nonnunquam Plato omnem animam, nedum hominis, verum etiam iumentorum statuere immortalem; & præsertim, dum in Phædro animam ex eo ostendit esse immortalem, quia seipsam mouet. Inquit enim: Anima omnis immortalis est: quod enim semper mouetur, immortale est; quod verò aliud mouet, ab